

Tale af Helga Zepp-LaRouche transformerer Beijing konference om Ny Silkevej

7. september 2014 – Helga Zepp-LaRouche talte i Beijing til en stor forsamling den 5. sept. om »Et bælte, en vej«, sponsoreret af China Investment Magazine, som er en gren af den Nationale Udviklings- og Reformkommission, hovedkommissionen for planlægning af økonomisk politik under den kinesiske regerings statsråd. Som den første af, hvad der planlægges at være en årlig tilbagevendende begivenhed, deltog mange forskere i forummet fra mange betydelige kinesiske tænketanke, der har til opgave at udvikle et program for det Økonomiske Silkevejsbælte. Alt imens diplomater fra flere ambassader deltog og var aktive i begivenheden, så syntes Schiller Institutet at være den eneste, udenlandske tænketank, som deltog i konferencen.

I en tale forud for fru Zepp-LaRouches tale understregede en anden taler, professor Bao Shixiu, Lyndon og Helga LaRouches rolle i skabelsen af idéen om den Nye Silkevej. I de ti minutter, som var afsat til hendes tale, gennemgik hun Schiller Institutets rolle i udviklingen af konceptet med den Eurasiske Landbro i begyndelsen af 1990'erne, og som kulminerede ved Beijing-konferencen i 1996. Mens flere økonomiske kriser intervererede for at afbryde det, der var tænkt at skulle være en fredsorden for det 21. århundrede, sagde hun, så skabte præsident Xis tale i Astana, Kasakhstan sidste år en ny bølge af optimisme, som har transformeret verden. Hun forklarede dernæst den finansielle krises natur og advarede om, at der ventede en stor eksplosion forude og opremsede de »fire love«, som Lyndon LaRouche har udviklet til at få verden ud af krisen og drive den frem mod fremtiden: Bankopdeling gennem Glass/Steagall-loven; en Nationalbank i traditionen efter Hamilton; en Hamiltonpolitik med kredit til investering øremærket til infrastrukturobygning på basis af langfristede kreditaftaler; og et rumprogram som videnskabelig drivkraft med det formål at udvikle fusionskraft og minere helium-3 på Månen som brændstof til programmet. Hun opfordrede dernæst indtrængende til, at programmet med den Nye Silkevej blev udarbejdet med henblik på at trække verden væk fra geopolitik og etablere et nyt paradigme, baseret på menneskehedens fælles interesser.

Hendes tale placerede omgående hele spørgsmålet på et højere niveau og, for dem, som ikke kendte fru Zepp-LaRouche, kom det som noget af en overraskelse. Under Spørgsmål & Svar og aftenens session var der imidlertid en tendens til at vende tilbage til spørgsmålet om »geopolitik«, der krævede flere interventioner fra

fru Zepp-LaRouches side for at få tingene tilbage på rette spor. På et tidspunkt reagerede en noget utilfreds professor, som syntes at være udmærket tilfreds med at bevare Kina hovedsagligt som et landbrugsland, på, hvad han troede, hun havde sagt. Om han havde misforstået det, eller ganske enkelt gav sin utilfredshed luft, så gjorde flere af talerne en særlig indsats for at rose det perspektiv, som hun havde rejst.

Der deltog også flere unge mennesker, og et af dem rejste sig på dette tidspunkt og sagde, at han slet ikke havde haft til hensigt at tale, men at han følte det var nødvendigt på dette tidspunkt for at understrege betydningen af det, fru Zepp-LaRouche havde sagt, for Kina. Den omstrejfende professor blev sandsynligvis passende tugtet, da han ikke kom med yderligere bemærkninger under resten af konferencen.

Ved den efterfølgende banket kom mange af deltagerne op til hendes bord for at udbringe en skål for hendes bidrag. Og selve arrangørerne var himmelhenrykte over konferencen, som de følte var blevet transformeret af Helga Zepp-LaRouches deltagelse.